

Nr 331.

Godkänd av första kammaren den 5 juni 1920.

Godkänd av andra kammaren den 8 juni 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående beredande av kostnadsfri ledighet åt vissa extra ordinarie befattningshavare i tullverket jämte en i ämnet väckt motion.

(Statsutskottets utlåtande nr 157).

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 12 mars 1920 dagtecknad proposition, nr 279, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att, räknat från och med år 1920, befrielse från tjänstgöringsskyldighet med bibehållet arvode eller dagavlöning må åtnjutas av e. o. notarier å generaltullstyrelsens kansli, e. o. kammarskrivare i generaltullstyrelsens byråer och e. o. vaktmästare hos generaltullstyrelsen och dess avdelningar ävensom e. o. tjänstemän av högre eller lägre grad vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning under femton dagar årligen, i den mån sådant prövas kunna ske utan hinder för göromålens behöriga gång, under förutsättning att vederbörande under hela närmast föregående kalenderår bestritt avlönad tjänstgöring i tullverket, dock att den tid, varunder befrielse från tjänstgöringsskyldighet åtnjutits på grund av sjukdom, militär tjänstgöring, offentligt uppdrag eller — under en tid av sammanlagt en vecka — enskilda angelägenheter ombesörjande icke skall räknas någon till last i och för erhållande av ifrågavarande förmån.

I sammanhang härmed har riksdagen till behandling förehaft en inom andra kammaren väckt motion, nr 367, däri hemställts, att riksdagen vid bifall i huvudsak till Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 279 ville giva beslutet den avfattning, som återfinnes i generaltullstyrelsens underdåniga, i propositionen införda hemställan till Eders Kungl. Maj:t i samma ärende.

Enligt generaltullstyrelsens, av motionären förordade förslag borde den tid för enskilda angelägenheters vårdande, som skulle vara vederbörande medgiven, utan att de därför förlora rätt att erhålla befrielse från tjänstgöringsskyldighet med bibehållet arvode eller dagavlöning, bestämmas till en månad.

Riksdagen som funnit billighetsskäl tala för, att semesterledighet medges nu ifrågavarande befattningshavare, har i likhet med motionären funnit den ledighet för egna angelägenheters ombesörjande, som enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag icke skulle utgöra hinder för nu ifrågasatt förmån, väl knappt tilltagen. Att ifrågavarande tid utsträcker på sätt motionären föreslagit, har riksdagen dock icke kunnat medgiva, utan har riksdagen ansett, att tiden bör bestämmas till femton dagar.

Riksdagen får sålunda anmäla, att riksdagen medgivit, att, räknat från och med år 1920, befrielse från tjänstgöringsskyldighet med bibehållet arvode eller dagavlöning må åtnjutas av e. o. notarier å generaltullstyrelsens kansli, e. o. kammarskrivare i generaltullstyrelsens byråer och e. o. vaktmästare hos generaltullstyrelsen och dess avdelningar ävensom e. o. tjänstemän av högre eller lägre grad vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning under femton dagar årligen, i den mån sådant prövas kunna ske utan hinder för göromålens behöriga gång, under förutsättning att vederbörande under hela närmast föregående kalenderår bestritt avlönad tjänstgöring i tullverket, dock att den tid, varunder befrielse från tjänstgöringsskyldighet åtnjutits på grund av sjukdom, militär tjänstgöring, offentligt uppdrag eller — under en tid av sammanlagt femton dagar — enskilda angelägenheters ombesörjande icke skall räknas någon till last i och för erhållande av ifrågavarande förmån.

Stockholm den 8 juni 1920.

Med undersåtlig vördnad.